

- 3) Onko direktiivin 2008/48/EY 23 artiklaa tulkittava siten, että kansallisessa lainsäädännössä säädetty seuraamus, joka sisältää kulutusluottosopimuksen pätemättömyyden ja jonka mukaan ainoastaan lainaksi annetun pääoman määrä on maksettava takaisin, on oikeasuhteinen, jos todellista vuosikorkoa ei ole ilmoitettu täsmällisesti kulutusluottosopimuksessa?
- 4) Onko direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että maksut, joita suoritetaan liitännäispalvelupaketista, josta määrätään erillisessä kulutusluottosopimuksen liitteenä olevassa lisäsopimuksessa pääsopimuksena, on pidettävä sopimuksen pääkohteen osana eikä se voi siten olla kohtuuttomuuden tutkimiskohteenä?
- 5) Onko direktiivin 93/13/ETY 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava yhdessä direktiivin liitteessä olevan 1 kohdan o alakohdan kanssa siten, että kulutusluoton liitännäispalveluja koskevassa sopimuksessa oleva ehto on kohtuuton, jos kuluttajalle myönnetään siinä abstrakti mahdollisuus maksujen lykkäämiseen ja uuteen maksusuunnitelmaan, mistä hänen on suoritettava maksuja myös silloin, jos hän ei käytä tätä mahdollisuutta?
- 6) Onko direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa sekä tehokkuusperiaatetta tulkittava siten, että ne ovat esteenä säännöstölle, jonka mukaan on mahdollista, että osa oikeudenkäyntikuluista määrätään kuluttajan maksettaviksi seuraavissa tapauksissa: 1) jos hyväksytään osittain vaatimus siitä, että sopimuksen mukaisia summia ei tarvitse maksaa sopimusehdon todetun kohtuuttomuuden vuoksi –; 2) jos se, että kuluttaja käyttää oikeuksiaan, on saatavan määrän vahvistamisen osalta käytännössä mahdotonta tai liian vaikeaa, ja 3) aina, jos kyseessä on kohtuuton ehto, mukaan lukien tapaukset, joissa kohtuuton ehto ei vaikuta täysimääräisesti eikä osittain välittömästi luotonantajan saatavan määrään tai ehto ei ole välittömässä yhteydessä oikeudenkäynnin kohteeseen?

⁽¹⁾ Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL 2008, L 133, s. 66).

⁽²⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court (Irlanti) on esittänyt 25.11.2022 – Friends of the Irish Environment CLG v. Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and Local Government, Irlanti ja the Attorney General

(Asia C-727/22)

(2023/C 63/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Friends of the Irish Environment CLG

Vastapuolet: Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and Local Government, Irlanti ja the Attorney General

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SYA-direktiivin⁽¹⁾ 2 artiklan a alakohtaa, luettuna yhdessä 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan kanssa, tulkittava siten, että jäsenvaltion toimeenpanovallan käyttäjän hyväksymä toimenpide, joka ei ole välttämätön lainsäädännöllisistä tai hallinnollisista syistä ja jota lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset eivät edellytä, voi olla suunnitelma tai ohjelma, johon mainittua direktiiviä sovelletaan, jos näin hyväksytyssä suunnitelmassa tai ohjelmassa vahvistetaan puitteet myöhemmin tehtävälle hankkeiden lupien myöntämiselle tai epäämiselle ja se täyttää näin SYA-direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa säädetyn edellytyksen?
- 2) Onko SYA-direktiivin 3 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 3 artiklan 8 ja 9 kohdan kanssa, tulkittava siten, että suunnitelma tai ohjelma, johon sisältyy erityinen, joskin "ohjeelliseksi" kuvattu, määräys varojen myöntämisestä tiettyjen infrastruktuurihankkeiden rakentamiseen toisen suunnitelman, joka itsessään muodostaa perustan myöhemmässä vaiheessa laadittavalle aluekehitysstrategialle, aluekehitysstrategian tukemiseksi, voisi itsessään olla SYA-direktiivissä tarkoitettu suunnitelma tai ohjelma?

Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, tarkoittaako se seikka, että suunnitelman tavoitteena on voimavarojen kohdentaminen, sitä, että sitä on pidettävä 3 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuna talousarviosuunnitelmana?

- 3) Onko SYA-direktiivin 5 artiklaa ja liitettä I tulkittava siten, että jos 3 artiklan 1 kohdan nojalla on tehtävä ympäristöarviointi, 5 artiklassa säädettyssä ympäristöselostuksessa olisi sen jälkeen, kun ensisijaisen vaihtoehdon kohtuulliset vaihtoehdot on yksilöity, tehtävä ensisijaisen vaihtoehdon ja kohtuullisten vaihtoehtojen vertaileva arviointi?

Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, täytyykö direktiivissä säädetty vaatimus, jos kohtuullisista vaihtoehtoista tehdään vertaileva arviointi ennen ensisijaisen vaihtoehdon valintaa, minkä jälkeen arvioidaan suunnitelma- tai ohjelmaluonnosta ja tehdään kattavampi SYA-arviointi ainoastaan ensisijaisesta vaihtoehdosta?

- (¹) Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY (EYVL 2001, L 197, s. 30).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 29.11.2022 –
Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia pri Tsentralno
upravlenie na NAP v. "Valentina Heights" EOOD**

(Asia C-733/22)

(2023/C 63/27)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Vastapuoli: "Valentina Heights" EOOD

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (¹) 98 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä liitteessä III olevan 12 kohdan kanssa, tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä säädettyä alennettua arvonlisäverokantaa, joka koskee majoitusta hotelleissa ja vastaavissa laitoksissa, voidaan soveltaa silloin, kun näitä laitoksia ei luokitella pyynnön esittäneen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan yhteen ryhmään?
- 2) Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi, onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 98 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä liitteessä III olevan 12 kohdan kanssa, tulkittava siten, että siinä sallitaan alennetun verokannan valikoiva soveltaminen palvelujen tiettyyn ryhmään liittyviin konkreettisiin ja erityisiin osatekijöihin, kun edellytyksenä on, että majoitusta hotelleissa ja vastaavissa laitoksissa voidaan tarjota ainoastaan majoitusliikkeissä, jotka on pyynnön esittäneen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti luokiteltu johonkin ryhmään tai joille on annettu väliaikainen todistus ryhmään luokittelua varten aloitetussa menettelyssä?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).